

- Nunquid non fuit utile,
 Quod sol igne suo tam grave canduit,
 Sub Nerone vel alteris,
 Quando tanta seges venit ad horreum?
 25 Nam sol semina fervidus
 Comburit sterilem iacta super petram;
 Sed maturat et erigit
 Granum, quod melior terra receperit.
 Mittat nunc glaties queri,
 30 Ventos et pluvias; pretereunt enim.
 Nam spes et patientia
 Quaevis dura solent levia reddere,
 Nam me cura tui manet.
 Fumantem puteum prospicio hunc ego.
 35 Vecte Leviathan premam:
 Quod turbavit aquas, his luet ignibus¹.
 Quid mirum calices meos,
 Ut debet merito, si bibat interim?
 Nam debet mea me sequi;
 40 Quam sic mitto, velut me genitor meus
 Mater, tu specialius
 Nostri coniugii conscia crederis;
 Nam vibrantibus in tuo
 Nobis prebueras ventre cubiculum.
 45 Tu nosti, nec es immemor,
 Talis conditio coniugii fuit,
 Sponsus sponsaque quod dare
 Deberent animas alterutrum suas.
 Feci dicta fideliter;
 50 De torrente bibi iam prior in cruce.
 Servet sponsa fidem suam,
 Si contingat ei ferre molestiam'.

VII.

SPONSA DIXIT:

- 'Olim, quando iuvencula',
 Dixit sponsa, 'virens eram,
 Tunc querebar ego placens,
 Et tunc pro foribus meis
 5 Sponsi pulsus erat frequens.
 Carus tunc thalamus meus.
 At nunc, quando senilibus
 Annis² primus abit nitor,
 Effetum quoniam meum
 10 Laxe corpus arant rugae³:

1) 'his suly ignibus' cod. 2) Met. VII, 163 'fessusque senilibus annis'. 3) Aen. VII, 417 'rugis arat'.